

családok eredetének és kapcsolatainak tudományos és amatőr vizsgálatában egyaránt jól használható, a családnévállományt is tárgyaló segédkönyvről (153–159).

Bibliográfia. A kötet a 2011-ben megjelent, Nagy-Britannia és Írország tulajdonosával (is) foglalkozó, főként angol, kisebb részben ír, német és svéd nyelvű történelmi, filológiai, névtani (utóbbin belül általános kérdéseket tárgyaló, forrásanyagot megjelentető és módszertani témájú, valamint személy-, hely- és középkori írói neveket feldolgozó) kiadványok, tanulmányok, recenziók CAROLE HOUGH által összeállított bibliográfiájával zárul (161–172).

BÖLCSKEI ANDREA

Károli Gáspár Református Egyetem
Bölcsészettudományi Kar

Rivista Italiana di Onomastica 19. (2013)

Főszerkesztő: ENZO CAFFARELLI. Società Editrice Romana – ItaliAteneo, Róma, 950 lap
(1. 450 lap, 2. 500 lap)

A RIO-n. csaknem ezer oldalas 2013. évi tartalmát a rovatokat sorra véve ismertetjük az alábbiakban.

1. Tanulmányok, vitacikkek és kisebb közlemények. Az összesen 22 (négy kivétellel olasz nyelvű) tanulmány közül 9 foglalkozik személynevekkel, 7 helynevekkel, továbbá 5 a köznevesülés különböző aspektusaival, és egy tanulmányban esik szó szülő- és bornevekről. A helyneves, illetve az idegen nyelvű tanulmányok ezúttal túlnyomórészt a második kötetben kaptak helyet.

A személynevekről a következő tanulmányok értekeznek: Módszerét tekintve újszerű V. CECCARELLINEK a névdivattal kapcsolatos elemzése, melynek középpontjában 1000 római, illetve laziói lakos kikérdezése áll arról, mi lehetne a neve egy fiktív regény szereplőinek (13–68). Ehhez kapcsolódik F. SESTITO szintén szocioonomasztikai vizsgálata, melyben a szerző megerősíti CECCARELLI megállapításait a divatnevek magasabb presztízséről (69–86). N. FRANCOVICH ONESTI egy 7–8. századi longobárd névről, a *Rado* 'tanács, tanácsos' germán szócsaládjába tartozó *Radoni* alakról ír (123–128). M. BONIFACIO a két világháború között Triesztben kényszerűen elolaszosított családnevek kapcsán Miro Tasso hasonló témájú, 2010-ben megjelent összefoglalásához fűz további pontosításokat (160–182). A. ROSSEBASTIANO Ferenc pápa eredeti családnevének (*Bergoglio*) eredetét tárja fel, visszavezetve azt (Alessandria piemonti város egyik kerületének a nevén keresztül) egészen az ie. **bherg-* etimonra (184–188). R. BRACCHI olyan, általa *ilaronimó*-nak elkeresztelt olasz személyneveket ad közre, melyeknél a teljes névegyüttesből nevetéséges tartalom születik (189–198). P. D'ACHILLE áttekintést ad az olasz slágerekben szereplő férfinevekről (199–219). Végül egy-egy francia nyelvű tanulmányban M. MARTIN az internetes fórumokon használt nevek keletkezési motívumait tárgyalja (659–668), míg P. CHAREILLE és P. DARLU azokkal a *geohapax*-oknak nevezett ritka, apanévi eredetű

családnevekkel foglalkozik, amelyek csak bizonyos szűk területekre korlátozódva bukkannak fel a francia családnévállományban (633–658).

A helynevekkel foglalkozó tanulmányok a következők: O. LURATI olyan, jogi esetek kapcsán keletkezett ticinói és lombard helyneveket eleméz, amelyek ember és táj kapcsolatára utalnak (87–94). M. TRIZZINO az ismeretlen eredetű szicíliai *Bivona* (95–121), M. PITTAU pedig a szárd *Logudoro* (154–159) városnevek lehetséges újabb etimológiáját közli. F. BENUCCI régi térképek adataira támaszkodva vázolja fel a Padova melletti Altichiero, illetve Limena területén felbukkanó *Proimboe*, illetve *Praimbole* helynevek etimológiáját (475–501). L. DI VASTO a délolasz Pollino Nemzeti Park 250 víznevét osztályozza és elemzi (533–570). Francia nyelvű tanulmányában P.-H. BILLY a középkori, illetve a mai francia utcaneveket tipologizálja (571–603). P. CARVALHINHOS és A. LIMA portugál nyelvű cikkükben São Paulo utca-, tér- és hídneveit elemelve mutatják be az elnevezések történeti egymásra rétegződését (605–632).

A köznevesüléssel foglalkoznak a következő tanulmányok: W. SCHWEICKARD két mintaszócikket (*Lutero* 129–136, *Cicerone* 467–473) mutat be a Deonomasticon Italicumból (DI.), azaz egy készülő, a személynevekből köznevesült olasz szavakat bemutató szótárból. R. RANDACCIO Dumas egyik főhősének, *Monte Christo* gróf nevének olasz köznévi származékait vizsgálja (137–151). E. CAFFARELLI a helynévi és népnévi előtaggal és a '-szindróma' utótaggal megalkotott olasz szószerkezeteket gyűjtötte egybe (670–680). R. L. NICHIL a *GUF* (= Gruppo Universitario Fascista) betűszóból köznevesült *guffino*, *guffisti* főnevek néhány évtizedes élettörténetét foglalja össze (681–685). Végül M. CASTIGLIONE tanulmánya a szicíliai szőlőfajták és borok népi (szicíliai) megnevezéseit tárgyalja három értékes, 17–19. századi forrásmunka alapján; a glosszárium 37 tételt tartalmaz (503–532).

Szemle (recenziók és ismertetések). A bemutató rovatok most is igen gazdagok: 21 terjedelmesebb könyvrecenzió és 12 további (szintén a recensens nevével is jelzett) tanulmányt ismertető íráson túl 57 kötet, 18 szótár és 25 névtani folyóirat tartalmával is megismerkedhetnek a RION. olvasói.

Rendezvények. A rovat a 2012 májusa és 2014 augusztusa közötti időszakban a világ minden táján már lezajlott, illetve tervezett több tucatnyi névtani eseményről közöl beszámolót vagy előzetest. Néhány helyszín és esemény 2014-ből: az American Name Society éves találkozója Minneapolisban, a COGNA (Council of Geographic Names Authorities) konferenciája Austinban, a Nemzetközi Artúr-társaság (SIA) konferenciája Bukarestben, az ICOS 26. kongresszusa Glasgow-ban.

Folyamatban levő munkák. A rovatban kb. hatvan fontosabb és kb. negyven kisebb jelentőségű eseményről, tevékenységről számol be a főszerkesztő (373–405, 829–861). Kiemeljük közülük a következőket: a Nők a helynevekben nevű csoport (<http://toponomasticafemminile.it>) felmérésekkel, javaslatokkal, fotókiállításokkal folytatja tevékenységét; a RION. e-book formájában is elérhető 2013 őszétől; az olasz egyetemeken több helyen folyik a névtan oktatása; ENZO CAFFARELLI az autónevekről és a pizzanevekről is monográfiát publikál; stb.

Széljegyzetek. A névadással, névváltoztatással, névhasználattal kapcsolatos kisebb fontosságú hírek, kuriózumok közül említésre méltó az olasz legfelsőbb bíróság döntése arról, hogy az *-a* végű „klasszikus” férfinevek (mint például *Mattia*, *Nicola*, *Battista*, *Attila* stb.) közé tartozó *Andrea* immár hivatalosan is adható kislányoknak is. Az indoklásban a bíróság egyrészt megállapította, hogy ezt a nevet már amúgy is adták a középkor

óta leányoknak is Itáliában, másrészt hivatkozott az *Andrea* névnek más nyelvekben meglévő kétneműségére (412–413).

Nekrológok. 2013-ban Sarah Leroy francia (395), Alekszandra Szuperanszkaja (1929–2013) orosz (415–416), Vincent Blanár (1920–2012) szlovák (417–418), Jürgen Untermann (1929–2013) német (907–912) és Christian Guerrin (1957–2013) francia (913) tudóstól vett kényszerű búcsút a RION.

A 2012. év (olasz vonatkozású) névtani bibliográfiája (873–908). Ebben az évben is a RION. főszerkesztője, ENZO CAFFARELLI bizonyult a legtermékenyebb szerzőnek (25 tanulmánnyal). Magyar szerzőként FÁBIÁN ZSUZSANNA (885), T. SOMOGYI MAGDA (898) és †VINCZE LÁSZLÓ (901) neve és egy-egy tanulmánya szerepel a listában.

2. A folyóirat ismertetett számának magyar vonatkozású részletei. A szemle-rovatban szerepel VÖRÖS FERENC A »falu« névrészt tartalmazó családnevek és a nyelv-földrajz (2011) című könyvének recenziója (252–254), illetve a VÖRÖS FERENC által szerkesztett A nyelvföldrajztól a névföldrajzig III. Nyelvjárás – néprajz – művelődéstörténet (2012) című kötetnek az ismertetése (293–294, mindkettő FÁBIÁN ZSUZSANNA tollából). Ugyanebben a rovatban van ismertetve a Helynévtörténeti Tanulmányok 7. és 8. kötete (764–766), valamint a Névtani Értesítő 34. száma (783–784). Az események rovatában rövid leírás tudatja, hogy 2012-ben N. FODOR JÁNOS lett a Kiss Lajos-díj nyertese (398). A rendezvények rovatában két, 2013 júniusában megrendezett magyar konferenciáról olvasható beszámoló (A nyelvföldrajztól a névföldrajzig IV. A nyelvi kölcsönhatások és a személynevek című dunaszerdahelyi névföldrajzi konferenciáról: 810–811; a Névtan és terminológia 2. Névtan és egységesítés című konferenciáról: 811–812). A magyar névtanos kutatóknak a nemzetközi névtanba való egyre nagyobb fokú bekapcsolódásáról árulkodik továbbá az a tény, hogy a RION. 2013. évfolyamának két kötetében több rovatban is fel-felbukkannak magyar nevek: a 2013 májusában megrendezett nagybányai névtani konferencia kapcsán említik SLÍZ MARIANN, FARKAS TAMÁS, BÖLCSKEI ANDREA, N. FODOR JÁNOS, továbbá HAINDRICH HELGA és KISS MAGDALÉNA nevét és előadásának címét (357–359); a nemzetközi folyóirat-ismertetések anyagában tanulmányíróként szerepel FARKAS TAMÁS (és †VINCZE LÁSZLÓ, 312), TÓTH VALÉRIA (313) és BÖLCSKEI ANDREA (313) neve; végül KISS SÁNDOR egy 2010-es valenciai romanista kongresszus szekcióelnökeként említetik (283). A különböző rovatokban a következő magyar nevek bukkannak még fel: B. SZÉKELY GÁBOR (a Pécsi Egyetem Finnugor Szemináriumának oktatója, aki a Reguly Antal 1844-es térképén szereplő 176 helynevet elemzi a Вопросы Ономастики című orosz névtani folyóirat 2012-es évfolyamában, 320), SIMON ZSOLT (a Nyelvtudományi Intézet munkatársa, aki T. Zehndernek a hettita női nevekről szóló német nyelvű könyvéről készített recenziót a holland Bibliotheca Orientalis számára, 334), JUDITH JAMBOR (aki az Innsbrucki Egyetemen dolgozik, és a helynevekről adott elő a Kals am Großglocknerben 2013-ban megrendezett konferencián, 365).

FÁBIÁN ZSUZSANNA
Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar